

ע"פ 62718/01/15 - א כ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר
ע"פ 62718-01-15

המערער

א כ

ע"י ב"כ עו"ד גדעון נחום (סנ"צ)

נגד

משיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ'), מיום 24/12/2015, בת"פ 48433-10-12.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום גזר על המערער מאסר מותנה, שירות לתועלת הציבור וצו מבחן לשנה.

הערעור מופנה כנגד הרשעתו של המערער.

2. ואלה המעשים: אשת המערער הביאה לידיעתו כי אדם העובד בחנות מרכול ביצע בפניה מעשה מגונה. המערער הגיע לחנותו של אותו אדם ותקף אותו. המערער ביקש לדבר עם מעסיקו של המתלונן, ומשזה לא התאפשר, התעמת עם המתלונן, תקף אותו באופן שהיכה אותו בפניו ובגופו באגרופו, ולאחר שאנשים שהיו במקום הרחיקו את המערער מהמתלונן, שב המערער ותקף אותו. כתוצאה מכך נגרם למתלונן דימום מהשפה. בדיון לפני בית משפט השלום, עתרו שני הצדדים, במשותף, להשית על המערער של"צ וצו מבחן, והדעות היו חלוקות באשר לשאלת ההרשעה. מסקנתו של בית המשפט השלום הייתה כי אין לסטות במקרה זה מהכלל לפיו דינו של מי שעבר עבירה להיות מורשע בה.

3. שירות המבחן המציא שני תסקירים בנוגע עם המערער. מהתסקירים עולה כי המערער כבן 28, נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים (שלושה מנשואיו הנוכחיים), עובד במאפייה, בן למשפחה נורמטיבית ומנהל אורח חיים נורמטיבי. לפני שירות המבחן אישר המערער את מעורבותו בעבירה בה הורשע, אך יחד עם זאת ציין כי לאחר שפנה אל המתלונן, החל המתלונן להתגרות בו, דבר שגרם למערער לאיבוד שליטה ולפעול מתוך כעס וללא מחשבה. כן ציין המערער, לפני שירות המבחן, כי הגעתו הראשונית למקום עבודתו של המתלונן הייתה לשם קיום שיחה עם מנהלו של המתלונן. בתסקיר הראשון המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו של המערער, זאת מאחר שמדובר במעורבות פלילית ראשונה

ועל מנת שלא לפגוע באפשרויות התעסוקה שלו בעתיד. בתסקיר המשלים חזר שירות המבחן על המלצתו, תוך הערכה כי המערער יוכל להיתרם מהשתתפות בקבוצה טיפולית בתחום השליטה בכעסים, ועל כן הומלץ על הטלת צו מבחן במשך שנה, במהלכה ישתתף המערער בקבוצה טיפולית כאמור.

4. לטענת המערער, בין היתר, בית משפט השלום התעלם מנסיבות ביצוע העבירה והמאורעות שקדמו לה. נטען כי המערער הגיע למקום בו עבד המתלונן לאחר שאשתו של המערער הודיעה לו שהמתלונן חשף את איבר מינו לפניה, בפתחו של גן הילדים בו היא עובדת, שעה שהמתלונן הביא לגן משלוח ירקות. המערער, כך נטען, הגיע למקום עבודתו של המתלונן, כפי שצוין לעיל, על מנת להתלונן לפני המנהל על מעשיו של המתלונן, ובמקביל, הוגשה תלונה במשטרה (אך התיק נסגר מחוסר ראיות). נטען כי מעשיו של המערער באו בהיותו נסער מפני השפלת אשתו, היא אישה חרדית, והאלימות בה נקט לא הייתה מתוכננת, אלא ספונטנית. מכל מקום, מדובר באלימות ברף נמוך. עוד נטען כי היה על בית משפט השלום לקבל את המלצת שירות המבחן בשאלת ההרשעה, ולא ניתן משקל מספיק לעובדה שהמערער מתנדב במשטרה, נעדר עבר פלילי והביע חרטה. הודגש עוד כי המתלונן לא הועמד לדין על-אף שמעשיו נעשו בפני אשת המתלונן בפתח גן ילדים, כאשר הוגשה תלונה מאחת האימהות עוד בטרם האירוע. בכך יש פגיעה באינטרס הציבורי. כן באה הפניה למקרה בו בית המשפט נמנע מהרשעה מקום שהיה בכך לסכל התנדבות למשטרה, כמו בעניינו של המערער.

5. עמדת המאשימה היא כי מדובר בנטילת החוק לידיים ובדרך אלימה. על בית המשפט לשדר כי במקרים אלה לא יהא המסר סלחני. הסיטואציה אליה נקלע המערער אינה ייחודית והעונש שהוטל עליו מאזן בין הנתונים לחיוב ולקולה. המערער אינו צפוי לפיטורין ולא מתקיימים הקריטריונים לאי הרשעה.

דיון

6. לזכות המערער עומדת העובדה לפיה הגיע למקום עבודת המתלונן שלא על מנת לתקוף אותו או לפגוע בו, אלא לשם שיחה ודיווח על מעשי המתלונן למנהלו, זאת לאחר שנטען כי המתלונן שנה על מעשיו ואף הוגשה תלונה למשטרה עובר לאירוע מושא כתב האישום. יחד עם זאת, גם בנסיבות אלה לא ניתן להקל עם מעשי המערער אשר, הלכה למעשה, נטל החוק לידי, תקף את המתלונן והמשיך לעשות כן גם לאחר שהאנשים שהיו במקום ביקשו להפריד בין השניים. בנסיבות אלה לא מתקיימים הכללים המאפשרים הימנעות מהרשעה, ודי אם נאמר כי לא הובא כל נתון קונקרטי בדבר אפשרות לפגיעה בפרנסת המערער בעתיד. משכך, החלטת בית משפט השלום הנה סבירה ולא מצאנו מקום להתערב בה.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט